

www.tenanker@kpnmail.nl

Dit digitale blad is een raapsel van wetenswaardigheden en ongein betreffende de Koninklijke Marine en Koopvaardij uit het heden en verleden en is samengesteld door Arie Krijgsman

“de redactie “
A.C.Krijgsman
Abeelstraat 96
3319 AG Dordrecht
06-25160899

Deze digitale krant fungeert als verlengstuk en is onafscheidelijk verbonden aan de website: <https://www.tenanker.com> en conformeert zich aan de regelgeving zoals daar is vermeld.

Er zijn altijd wel mensen die met mijn werk aan de haal gaan. Aan de ene kant is dat een teken dat ik het goed heb neergezet, maar ik hoop wel dat onze lezers respect tonen en niet lukraak het kopiëren voor andere dan puur privé doeleinden zonder daar toestemming voor te vragen.

3e jaargang – nummer 17 – 17 april 2020 extra editie nieuwsbrief Curaçao

Vijftig jaar na de ramp durft ze nog steeds de nieuwe brug niet op

Verslag uit 2017

Dick Drayer

Petra Kleinmoedig (90) herinnert zich het instorten van de Julianabrug als de dag van gisteren. © Sinaya Wolfert

De Julianabrug is nu een van de bezienswaardigheden van Curaçao, met een prachtig uitzicht. Maar vijftig jaar geleden stortte hij in elkaar. Er vielen vijftien doden. De paniek was groot, op de ochtend van maandag 6 november 1967 in Willemstad. Om tien voor acht markeerde een verwoestend geluid van knarsend staal het einde van de Julianabrug in aanbouw. “Een donderend geraas, de aarde trilde als bij een aardbeving”, herinnert Petra Kleinmoedig (90) zich. “Ik was aan het baden, bijna naakt rende ik naar buiten, met alleen een badjas aan.”

*“Ik heb dat geluid nooit meer gehoord, verschrikkelijk. Heel Willemstad was in shock.”
Mirna Martis*

Naast de arbeidersopstand van 30 mei 1969 wordt deze gebeurtenis nog steeds gezien als de grootste ramp uit de Curaçaose geschiedenis. Vijftien mensen kwamen om, onder wie ook zes Europese Nederlanders.

Petra woont in Fleur de Marie, een wijkje dat onderdeel is van het stadsdeel Scharloo in Punda. Ze kijkt uit over de Annabaai en ziet aan de overkant Otrobanda liggen. Het wijkje ligt op het natuurlijke talud van de Julianabrug. “Buiten renden mensen in paniek alle kanten op. Ik keek naar boven en zag dat de brug weg was.” Buurvrouw Mirna Martis (76) dacht ook aan een vliegtuig. “Ik heb dat geluid nooit meer gehoord, verschrikkelijk. Heel Willemstad was in shock.”

PONTJESBRUG

In de jaren zestig was de olie-industrie booming. Enorme tankers voeren in steeds hogere frequentie de Annabaai in en uit, op weg naar Shellraffinaderij of terug de zee op. De enige verbinding tussen Punda en Otrobanda was de beroemde drijvende pontjesbrug, de Emmabrug.

“Die stond meer open dan dicht. De verkeersdruk in de binnenstad was enorm”, vertelt Jessica Smits van het Nationaal Archief in Willemstad. Zij doet archiefonderzoek naar de ramp met de Julianabrug. Curaçao was destijds welvarend: elf procent van de mensen op het eiland had een auto. “Vergelijk dat met Nederland, waar maar vijf procent van de mensen een auto had.”

De ingestorte Julianabrug in 1967. © RV

In 1962 werd begonnen met het grondwerk, onder verantwoordelijkheid van Rijkswaterstaat. De brug bestond uit vijftig stalen secties. Die werden in Nederland gebouwd en per schip naar Curaçao vervoerd. “Nadat de bruglandhoofden in 1966 waren afgebouwd, begon het werk om de 25 secties aan de Punda-zijde te monteren”, zo meldt het Nationaal Archief. “Bij het aanbrengen van sectie 23, brak op 6 november 1967 de verankerde ophanging van deze brugheft en kwam 1600 ton staal met donderend geraas naar beneden vallen.”

De vraag naar de oorzaak en de schuldvraag zijn in de loop der jaren naar de achtergrond verdwenen. “Toch zijn er drie rapporten verschenen die een antwoord geven”, zegt onderzoeker Jessica Smit. “Maar die zijn nooit publiek gemaakt.”

Het derde rapport, van professor dr. A.J. Zuithoff, is heel expliciet. Rijkswaterstaat heeft de brug met 28 dikke, lange staalkabels verankerd in een betonnen blok in de grond. Zestien daarvan waren gebroken.” Zuithoff concludeert na onderzoek dat er ter plaatse hechtlassen zijn aangebracht om de kabels op hun plaats te houden tijdens het storten. “Die hechtlassen hebben de treksterkte en de buigkracht van het hoogwaardig staal op noodlottige wijze beïnvloed”, zo staat in het rapport.

“1600 ton staal kwam met een donderend geraas naar beneden.”

Nationaal Archief

Vandaag herdenkt Curaçao de ramp met de Julianabrug vijftig jaar geleden. Donderdag publiceert Smits haar bevindingen en kunnen de geschiedenisboekjes worden herschreven. Voor Petra Kleinmoedig maakt dat geen verschil, zij heeft de brug nooit op durven gaan. “Ik heb nog steeds angst als ik terugdenk aan die dag in 1967.”

HOOGSTE BRUG IN HET CARIBISCH GEBIED

De Julianabrug is een van de drie markantste punten van Curaçao, naast de huisjes op de Handelskade en de olieraffinaderij in het Schottegat. Na de ramp werd de brug herbouwd. Hij was klaar in 1972, maar de aanleg van toegangswegen duurde toen nog twee jaar. De brug is bijna 500 meter lang en met ruim 56 meter de hoogste in het Caribisch gebied. De brug is

alleen bestemd voor autoverkeer; vanwege de beweeglijkheid van de constructie is voetganger- en fietsverkeer verboden.

Bron: Trouw en <https://www.knipsekrant-curacao.com/trouw-vijftig-jaar-na-de-ramp-durft-ze-nog-steeds-de-nieuwe-brug-niet-op/>

Van Peter Jongsma, een onzer abonnees kreeg ik het voorstaande stuk toegezonden met eraan toegevoegd nog wat mooie foto's die ik u niet zal onthouden.

Zelf heb ik de Jullianabrug nog nooit in levende lijve kunnen aanschouwen daar ik zelf op 6 december 1965 Curaçao heb verlaten.... (zie www.bakboordslicht.nl)

Bij het uitvaren met Hr.Ms. Dubois stond ik in het stuurhuis als roerganger en dus ook niet een glimp opgevangen van de bouw van deze brug. Gezien het tijdstip van instorten en het werktempo "poko poko" moeten ze toch eind 1965 er al aan begonnen zijn bedenk ik me, maar misschien is er een lezer die me er meer over kan vertellen, en misschien er mooie beelden van geschoten heeft....

Stuur een e.v.t. reactie naar de redactie zodat we er een aanvulling van kunnen maken.....

Peter dank,

